

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **Z. V.**, bytem O., zastoupený advokátem Mgr. Patrikem Personou, se sídlem B. Smetany 1916, 688 01 Uherský Brod, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 27.7.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 20.7.2015 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 27.7.2015 vepsanou do jakéhosi vzoru pro podání žaloby se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 20.7.2015 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho zdravotní stav, odpovídá alespoň plné invaliditě a byl nedostatečně zjištěn, protože se zhoršil (nic bližšího nebylo uvedeno); navrhl, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav a po provedeném řízení zrušeno napadené rozhodnutí ze dne 20.7.2015 a věc vrácena žalované. (K žalobě připojil kopii napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 20.7.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 16.1.2015, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 19.12.2014 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 20.7.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o

invaliditě ze dne 16.7.2015 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 2d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti celkem 60%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.12.2014 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 16.7.2015 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 2d) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60% (datum vzniku invalidity: 17.9.2012 trvá, platnost posudku: trvale).

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 21.8.2015 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 20.7.2015 bylo žalobci doručeno dne 22.7.2015.*

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 23.10.2015 posudek, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Komise byla v souladu s hodnocením námitkového řízení, kdy jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti hodnotila insulino dependentní diabetes mellitus s komplikacemi dle kapitoly IV., položka 2 d), přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%, v této horní hranici (rozmezí 50-60%) komise vzala v úvahu i opakující se LS syndrom, který je především otázkou léčby, neboť se jedná o těžké funkční postižení s opakovanými metabolickými dekompenzacemi, nejsou však přítomny chronické komplikace diabetů do úrovně těžkých poruch, omezení zraku je ve smyslu lehké až střední slabozrakosti (konzultováno s očním odborníkem), postižení nervů dolních končetin je středního stupně, je omezení některých denních aktivit. Komise procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila, neboť recidivující LS syndrom je především otázkou léčby, komise jej vzala v úvahu při volení horní hranice uváděné procentuální ztráty. Žalobce je obecně neschopen práce bez možnosti dodržovat dietní opatření, noční práce, práce obzvláště zrakově náročné, těžké práce s nutností trvalého stoje nebo chůze, práce v neměnné poloze a v nepříznivých klimatických podmínkách; je obecně schopen práce s možností dodržovat dietní opatření, práce v denních směnách, práce fyzicky nenáročné s možností změny polohy, práce v příznivém klimatu; dle § 5 odst. 3 citované vyhlášky je schopen práce v podstatně menším rozsahu a intenzitě, to je se zkrácením až o polovinu.

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Tachově dne 30.11.2015 setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem PK MPSV, protože jednotlivé diagnózy nejsou dány do správných souvislostí a v důsledku toho není správně posouzena celková míra poklesu pracovní neschopnosti a s ohledem na jeho závažná onemocnění je přesvědčen, že pokles pracovní neschopnosti přesahuje 70%, jedná se tedy o invaliditu třetího stupně.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 11.12.2015* a v jeho závěru uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru a zdůraznila, že zdravotní stav žalobce neodpovídá invaliditě třetího stupně a pokud by hodnotila jako rozhodující pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav bolestivý bederní páteřní syndrom, hodnotila by dle doložené dokumentace dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1 c), na horní hranici uváděné procentuální ztráty, to je 40 %, neboť dle doložených nálezů se jedná o středně těžké postižení jednoho úseku páteře. Pokud se jedná o onemocnění dolních končetin, dle doložených nálezů se jedná o chybění reflexů na dolních končetinách s poruchou citlivosti, nejedná se o parézu dolních končetin. (*Žalobci i žalované byl doručen stejnopis posudku a jeho doplnění.*)

Po nařízení ústního jednání na 4.2.2016 (*žalobci doručeno dne 22.12.2015*) bylo dne 22.1.2016 doručeno podání shora uvedeného advokáta Mgr. P. Persony, v němž sdělil, že převzal právní zastoupení žalobce (*byla připojena plná moc ze dne 18.1.2016*) a současně žádal o odročení jednání. Soud žádosti zástupce žalobce o odročení jednání nevyhověl, což mu bylo sděleno dne 22.1.2016 písemně.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 4.2.2016 se žalobce nezúčastnil, jeho zástupce setrval na podané žalobě a předložil soudu písemné vyjádření ze dne 3.2.2016, jehož kopie pořízená soudem byla poté předána i žalované. K dotazu zástupce žalobce uvedl, že až včera obdržel od žalobce vyjádření znalce, kterého oslovil, ale ten nebyl schopen do termínu jednání znalecký posudek zpracovat, avšak na základě předložené dokumentace zaslal krátké vyjádření, které je obsahem vyjádření předloženého soudu (*část na třetí straně vyjádření*); ve vyjádření je také namítáno, že i po námitkovém řízení je zdravotní posudek velice vágní a nedostatečný, jelikož se komise nevypořádala se všemi jeho námitkami a po obsahové stránce není řádně odůvodněn, když celkovému zhodnocení je věnována pouze jedna strana a nebyly vzaty dostatečně v úvahu přetrvávající obtíže způsobené recidivujícím syndromem LS, když nebyla změněna procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky s odůvodněním, že jde o věc léčby. Závěrem *zástupce žalobce* navrhl, aby žalobě bylo vyhověno a byla přiznána náhrada nákladů řízení. *Zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, neboť se žalobci nepodařilo prokázat, že by se u něho jednalo o invaliditu třetího stupně.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost*

odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení ani pro zvýšení dle § 4 odst. 1, však nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá změny výše invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Subjektivní pocit žalobce, že by mu měla být přiznána invalidita třetího stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat či ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři či PK MPSV- ze zákona oprávněnými k posuzování invalidity pojištěnců. Žalobce však žádné další důkazy, které by byly způsobilé změnit závěr posudku PK MPSV nepředložil, pouze tvrdil, že jeho zdravotní stav měl být posouzen jako třetí stupeň invalidity.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 20.7.2015*. Pokud u žalobce dojde či již došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity vyššího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity a jejího stupně však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 20.7.2015 není důvodná*. Soud vycházel při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce především z posudku PK MPSV ze dne 23.10.2015 (*i jeho doplnění ze dne 11.12.2015*) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí, ale i žalobcem předložených, rovněž i z vyšetření žalobce při jednání komise uvedeným odborným lékařem. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, když v posudku řádně stanovila hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, popsala i míru funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr i stanoveno omezení, které jej ale nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Rozhodující není délka posudkového zhodnocení, ale jeho obsah a ten soud shledal dostatečným, neboť je nutno hodnotit celý posudek (celkem 8 stran) a komise dostatečným způsobem vysvětlila, z jakých důvodů a s jakým závěrem hodnotila zdravotní stav žalobce ve vztahu k invaliditě a nepoužívala přitom zejména lékařskou terminologii, jak namítal žalobce, neboť použila pro srozumitelnost osobám nemajícím medicínské vzdělání v dostatečném množství i odpovídající české výrazy. Dostatečným způsobem komise vyjádřila i důvody, pro něž nelze hodnotit rozhodující zdravotní postižení dle stejné kapitoly, ale položky 2e) přílohy vyhlášky, když se u žalobce nejedná o zvlášť těžké funkční postižení (*nejsou přítomny dlouhodobě těžké komplikace diabetu s postiženími několika systémů*). Komise byla o zdravotním stavu žalobce informována, měla k dispozici jím doložené nálezy, ze kterých nevyplyvá závažné zhoršení zdravotního stavu; postižení sluchu je bez progresu, neurolog konstatuje distální diabetickou polyneuropatii středního stupně, není motorické postižení, recidivující LS syndrom, dle doloženého očního vyšetření se jedná o slabozrakost lehčího až středního stupně, doložené diabetologické vyšetření funkčně odpovídá těžkému postižení, nejedná se o zvlášť těžké funkční postižení. Rovněž komise vyjádřila, že pokud by jako rozhodující pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav volila bolestivý bederní páteřní syndrom, hodnotila by dle doložené dokumentace dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1 c) přílohy vyhlášky na horní hranici uváděné procentuální ztráty, to je 40 %, neboť dle doložených nálezů se jedná o středně těžké postižení jednoho úseku páteře se středně těžkou poruchou dynamiky bederního úseku páteře, s insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, se závažným snížením celkové výkonosti při běžném zatížení, s omezením některých denních aktivit a pokud se jedná o onemocnění dolních končetin, dle doložených nálezů se jedná o chybění reflexů na dolních končetinách s poruchou citlivosti, nejedná se o parézu dolních končetin. V posudku ze dne 23.10.2015 také komise uvedla, že při posouzení u OSSZ dne 19.12.2014 došlo pravděpodobně k administrativnímu omylu, neboť byl stav hodnocen 50% míry poklesu pracovní schopnosti (*kapitola IV., položka 2d*) přílohy vyhlášky) a navýšen o 10% na celkových 60%, ale protože dané rozpětí v příloze vyhlášky, je 50-60 %, nelze navyšovat dolní hranici, tak jak je hodnoceno v posudku OSSZ, proto je nutné k zohlednění komorbidit využít horní hranici (poznámka soudu: *termín komorbidita* použitý v posudku PK MPSV není nesrozumitelným slovem, jedná se o slovo znamenající „*současný výskyt více nemocí*“). Citovaný posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý i dostatečně srozumitelný, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz, které byly zohledněny tak, jak uvedeno shora, kdy byly posouzeny komplexně ve vztahu k pracovní

schopnosti a invaliditě, přičemž rozhodující je stav k rozhodnému datu. Nelze zohledňovat údajně rychlou progresi zdravotního postižení, která může nastat při výkonu fyzické práce žalobcem vzhledem k objektivnímu nálezu výhřezu ploténky v oblasti bederní páteře, jak bylo namítáno v podání žalobce ze dne 3.2.2016; v žalobě podané v zákonné lhůtě žalobce pouze namítal zhoršení zdravotního stavu bez bližší specifikace. Pro takové případy zhoršení zdravotního stavu je dána možnost požádat o změnu stupně invalidity u příslušné OSSZ.

Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 20.7.2015 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání vyššího stupně invalidity a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i s jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 16.1.2015. Žalobce neprokázal, že je invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 60%, nikoli nezbytných minimálně 70%. Neznamená však, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s přáním žalobce, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 4. února 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně